

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**P.Terentij sex: || quae extant: Comoediae. An= || dria.
Eunuch[us]. Heautontimo= || rumenos. Adelphi. Ecyra. ||
Phormio. || ... [qui]= || b[us] erudita Philippi Mele Brettani
p̃posita est epi || stola ... || ...**

Terentius Afer, Publius

Lipsiae, 1519

Actvs tertivs

[urn:nbn:de:bsz:31-114211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-114211)

HECYRAE.

Si facere possim ullo modo. La. Quae res te facere id prohibet?

*Quis qui dicitur
Hic est maritus
Inferre muros.*

Eho nunquid nam accusat uirum? Ph. Minime. na postq̄ attēdi

Magis, & ui cœpi cogere ut rediret, sancte adiurat

*Perdurare proprie
de anales rebus dia
liz*

Non posse apud nos Pamphilo absente perdurare.

Aliud fortasse aliis uitii est, ego sum leni animo natus,

Non possum afluorari meis. La. He Sostrata. So. Heu me miserā.

*Terminus unum esse
fuit apud Latinos
tamen et in aliis
esse uidebat in
opra*

La. Certū ne est istuc? Ph. Nūc quidē ut uidet, sed nūc quid uis?

Nam est quod me ad forū trāsire iam oportet. La. Eo tecum una.

SOSTRATA.

¶ Similes superioribus.

Depol ne nos mulieres sumus, aequae oēs inuisae uiris

*Inglez quādamodū
eius in laqueis de huius
maestro Inuisae
et e regibus capere*

Propter paucas, q̄ oēs faciūt, dignae ut uideamur malo

Nā (ita me Dii amēt) quod me accusat nūc uir, sum extra noxā.

Sed nō facile est expurgatu, ita animū induxerunt, socrus

Omne esse iniquas, haud pol me quidē, nam nunq̄ secus

Habui illam, ac si ex me esset nata. nec q̄ hoc mihi eueniat scio

Nisi pol filium multis modis iam expecto ut redeat domū.

ACTVS TERTIVS.

PAMPHILVS. PARMENO.

¶ Tetrametri, Senarii, & Dimeter unus.

Emi ego plura acerba eē credo ex amore hōi unq̄ oblata

Quā mihi, heu me infelicē. hāc ego uitā parsi perdere?

Hācine causa ego erā tantopere cupidus redeūdi domū?

Cui quāto fuerat praestabilius, ubi uis gentiū agere aetatem

*¶ Jam Dare de du
abstineat omnia
fuit in isto in parsi
aliqui pimat p
e quos in Douatus
habuit li capere
suprauit dicitur
fuit deo q̄ ados p
proferre in*

Quā huc redire? atq; hāc ita esse miserū me resciscere?

Nam nos oīes, quibus est alicunde aliquis obiectus labos,

Omne quod est interea tempus, priusq̄ id rescitū est lucostr. Pa.

At sic, cit
Si non tē
Sed nūc
Rem cog
Leuia san
Pam. Qui
P nūq̄ ha
Jam in ha
Tamen nu
Vix me ill
Vix huc
Tum matr
Quod cum
Nam matr
Tum uxo
Tot meas
Sed magn
Vnde ira i
Haud quid
Non max
Facient,
Cum de e
Pueri inter
Pa. Quap
Idem ill
Fortasse u
Pam. Abi

At sit, citius qui te expedias his ærumnis reperias.
Si non redisses, hæc ite factæ essent multo ampliores.
Sed nunc aduentum tuum ambas Pamphile scio reuerituras.
Rem cognosces, iram expedies, rursus in gratiam restitues.
Leuia sunt hæc, quæ tu pergrauia esse in animû induxti tuum.

Pam. Quid consolare me? an quisq; usq; gentiû est æque miser?
Priusq; hanc uxorem duxi, habebam alibi animû amoris deditû.
Iam in hac re ut taceam, cuius facile est scitu q; fuerim miser.
Tamen nunq; ausus sum recusare eam, quam mihi obtrudit pater.
Vix me illinc abstraxi, atq; impeditû in ea expediui animû meû.
Vixq; huc ptulerâ, hé, noua res ortast, porro ab hac q; me abstrahat.
Tum matrem ex ea re aut me uxorem in culpa inuenturæ arbitror.
Quod cum ira esse inuenero, qd restat porro nisi ut fiam miser?

Nam matris ferre iniurias me Parmeno pietas iubet.
Tum uxori obnoxius sum, ira olim suo me ingenio pertulit,
Tot meas iniurias quæ nunq; ullo patefecit loco.
Sed magnum nescio quid necesse est euenisse Parmeno,
Vnde ira inter eas intercessit, quæ tam permansit diu. Par.
Haud quidem hercle parum est, si uis uero ueram rationem exequi

Non maxumas, quæ maxime sunt interdum iræ iniurias
Faciunt, nam sæpe est in quibus rebus alius ne iratus quidem est,
Cum de eadem causa est iracundus factus inimicissimus.
Pueri inter sese q; pro leuibus noxis iras gerunt?
Pá. Quapropter? Par. qd em q; eos gubernat animû, infirmû gerunt.
Itidem illæ mulieres sunt ferme, ut pueri leui sententia.
Fortasse unum aliquod uerbum inter eas iram hanc conciuerit.
Pam. Abi Parmeno intro, ac me uenisse nuncia.

*Consolatione vitæ
oratoria talis utrum
a contrariis argumens
satur.*

*Sed hoc indiget
pœta auctore afficit
in uisum quæ non
intendunt fugiendi
est in parte magis
est. quasi uisus desit
hinc reliquum aliquid
est non descriptum*

*Inimica et contumeliosa
deponit inuicem tenet
est hinc inquit Parmeno
hinc facit inuicem post
uapio a contumelia
facile inuicem ferre possunt
unde abest inimica et
ind. nisi contra optat
melior*

*Hoc est Toocul
mole est. qd sic magis
me inuicem magis
in maximas quæ
ad est qd de partibus
ut inquit. Dumq; que se
Graphice a simili
inducit pœta non efficit
allusionem argumens*

Aliquid audientes est et nos impudenter hoc uerba exponimus.

HECYRAE.

Par. hem quid hoc est? Pam. Tace. (dum ad fores)

Par. Trepidari sentio & cursari sursum, rursum deorsum. Pa. age

Accede propius. Par. hem sensistis? Pam. noli fabularier.

Proh Iuppiter clamorem audio. Par. tute loqueris, me uetas?

MYRRHINA. PAMPHILVS. PARMENO.

Ace obsecro mea gnata. Pa. mis uox uisast, Philumena?

Nullusum. Par. quid dunt? Pa. quia perii. Par. quã obrẽ?

Pam. Nescio. qd magnũ malũ pfecto Parmeno me celas (nescio

Par. uxore Philumenã puitare, nescio qd dixerunt, id si forte est

Pam. Interii, cur mihi id nõ dixit? Par. qa nõ poterã una omnia.

Pam. quid morbi est? Par. nescio. Pam. quid? nemon medicum,

Par. Nescio. Pam. (adduxit?)

Cesso hinc ire intro, ut hoc qprimũ quicquid est certum sciam,

Quo nam modo Philomena mea nunc te offendam affectam?

Nam si periculum ullum in te est, perisse me una haud dubiũ est.

Par. Non usus facto est mihi nunc hunc intro sequi.

Nam inuis omneis nos esse illis sentio.

Heri nemo uoluit Sostratam intro admittere.

Si forte morbus amplior factus sit,

Quod sane nolim maxime heri caussa mei,

Seruom ilico introisse dicent Sostrata,

Aliquid tulisse comminiscuntur mali,

Capiti atq; arati illorum morbus qui auctus sit,

Hera in crimen ueniet, ego uero in magnum malum.

SOSTRATA. PARMENO. PAMPHILVS.

Quadrati, & Septenarii penultima longa.

Escio quid iam dudum hic audio tumultuari miser,

Verba q' in hunc
matris monentis
lancus p'uenit et in
car. Parmeno uis et
Pamph. morbo graui
phoro hoc audio a
matre pupa.

Allegor. nominat
suo aduerso uelo opari
Sic Proprietat. In
affice uicem impet
puell. Sed p'uenit
iniqua amant
Secur. apud le
P'uenit h'c loquit
P'uenit uicem ne f'uit
h'c imp'uenit uicem
uic in se aduerso

Deprehensa Philomena
sua laborare. Pamph.
uic uicem Philomena
uicem uicem uicem
uicem uicem uicem
uicem uicem uicem
uicem uicem uicem

Male met
Quod te
Nac ad ca
Ehem Par
Non uis am
Par. Non u
Nam qui
Laborem i
Tam autem
Quid ais?
Hem istoc
Pam. Jam
Nam li re
Omnen
Quae inter
Atq; ecum
Mea mater
Philumen
Quid tu
Quid fuit
So. quid
Hodes in
Tu pueris
Quid n
Tetra

Male metuo, ne Philumenæ magis morbus aggrauelcat,
Quod te Aesculapi, & te Salus, ne quid sit huius oro.
Nūc ad eā uisam. Par. heus Sostrata. So. hem. Par. iterum istine
excludere. So.

Ehem Parmeno tunc hic eras? perii, quid faciam miserat
Non uisam uxorem Pamphili, cum in proximo hic sit agrat
Par. Non uisam, nec mittas quidem uisendi causā quenquam.
Nam qui amat cui odio ipse est, bis facere stulte dico.

Laborem inānem ipse capis, & illi molestiam affert.
Tum autem filius introiit uidere ut uenit quid agat. So.
Quid ais? an uenit Pamphilus? Par. uenit. So. diis habeo gratias.
Hem istoc uerbo animus mihi rediit, & cura ex corde excessit.

Pam. Iam ea te causā maxime me hūc nunc introire nolo.
Nam si remittent quidpiam Philumenæ dolores,
Omni rem narrabit scio continuo, sola soli,
Quæ inter uos interuenit, unde ortum sit initium iræ.

Atq; eecum uideo ipm egredi, q̄ tristis est? So. o mi gnate. Pam.
Mea mater salue. So. gaudeo uenisse te saluum, saluan
Philumenā esse? Pam. meliuscula est. So. Utinā istuc ita Dii faxint.
Quid tu igitur lachrymas? qd es nūc tā tristis? Pā. recte mater. So.

Quid fuit tum tūc dic mihi, an dolor repete ualuit? Pā. Ira factū est.
So. quid morbi est? Pam. febris. So. cottidianas? Pam. ita aiunt.
I tōdes intro, consequar iam te mea mater. So. fiat. Pam.
Tu pueris curre Parmeno obuiam, atq; his onera adiuta. Par.

Quid? nō satis sciunt ipsi uiam domū qua redeāt? Pam. cessas
PAMPHILVS.

Tetrametri, & Septenarii penultima longa, & Senarii pauci.

Stulticia de Salute da

Et tam leuis uerba

Et est quæ dictum

De te res eam

Quæ et apud

Solus Pamphilus introduitur qui uolens que intus erant, acta de conuentione partus uobis
refert. Imperfectos nunciat ut non claudat nulli ad hunc est qui dimittitur et differtur

HEGYRAE

Eque mearum rerum initium ullum inuenire idonei,
n Vnde exordiar narrare, quae nec opinanti acciderunt.

Partim quae perspexi his oculis, partim quae accepi auribus,
Qua me propter exanimatum citius eduxi foras.

Nam modo me intro ut corripui timidus, alio suspicans

Morbo me uisuram affectam, ac sensi esse uxorem, hei mihi,

Postquam me aspexere ancille aduenisse, illico omnes simul

Lata exclamant, uenit, id quod me de repente aspexerant.

Sed continuo uultum earum sensi immutari omnium,

Quod tam incommode illis fors obtulerat aduentum meum,

Vna illarum forte interea prope praecurrit nuncians

Me uenisse, ego eius uidendi cupidus, recta consequor.

Postquam introii, ex templo eius morbum cognoui miser.

Nam neque, ut caelari posset, tempus spacium ullum dabat.

Neque uoce alia ac res monebat, ipsa poterit conqueri.

Postquam aspexi, oh facinus indignum inquam, & corripui ilico,

Me inde lachrumans: incredibile, re, atque atroci percitus,

Mater consequitur, iam ut limen exirem, ad genua accidit

Lachrumans misera, miserum est, profecto hoc sic est ut puto,

Omnibus nobis, ut res dant sese, ita magni atque humiles sumus.

Hanc habere orationem mecum a principio instituit.

O mi Pamphile abs te quam ob rem haec abierit causam uides.

Nam uirginitas est oblatum uirgini olim, ab nescio quo improbo,

Nunc huc confugit, te atque alios partum ut caelaret suum.

Sed cum orata eius reminiscor, neque quin lachrumem miser,

Quaeque fors fortuna est inquit, nobis quae te hodie obtulit.

Per eam te obsecramus ambae, si ius, si fas est, uti

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Plena uis est

Talis est

Mantus fortuna

Secula uerba

Fors et fortuna

Fors et fortuna

Fors et fortuna

Fors et fortuna

Fors et fortuna

Fors et fortuna

Fors et fortuna

Fors et fortuna

Fors et fortuna

Aduerfa ei
Stunq ergo
Sine labor
Ceterum
Parturire
Nam aiunt
Cum postq
Quod te sci
Maxime no
Atq adeo
Dicam abo
Quin quod
Corino ex
Et illi miser
Pollicitus
Nam de re
Nec faciam
Lachrumo
Solitudo
Sed iam pr
Quem ego
Adest Pam
In hac re ad
Ea me abst
Vereor si cl
Ne partur
Hinc ablega

Aduorsa eius per te recta, tacitaq; apud omnes sient,
 Si unq; erga te anjo esse amico sensisti, eam mi Pamphile
 Sine labore hanc gratiã te uti sibi des pro illa nunc rogat.
 Cæterum de reducenda id facias, quod in rem sit tuam.
 Parturire eam, neq; grauidam esse ex te solus conscius.
 Nam aiunt tecum post duobus cõcubuisse eam mensibus.
 Tum postq; ad te uenit, mensis iam hic agitur septimus.
 Quod te scire ipsa indicat res, nunc si potis est Pamphile,
 Maxime uolo, doq; operam, ut clam partus eueniat patrem,
 Atq; adeo omnis, sed si non potest id fieri quin sentiant,
 Dicam abortum esse, scio nemini aliter suspectum fore,
 Quin quod uerisimile est, ex te recte eum natum putent.
 Cõtinuo exponetur, hic tibi nihil est quicq; incõmodi,
 Et illi miseræ indignæ factam iniuriam contexeris.
 Pollicitus sum, & seruare in eo certumst quod dixi fidem.
 Nam de reducenda id uero neutiq; honestum esse arbitror,
 Nec faciam, & si me amor grauiter, consuetudoq; tenet.
 Lachrumo quæ post hac futura sit uita, cum in mentem uenit
 Solitudoq; o fortuna ut nunq; perpetuo es bona.
 Sed iam prior amor ad hanc rem excitatum me reddidit,
 Quem ego tum consilio missum feci, idem nũc huic operã dabo.
 Adest Parmeno cum pueris, hunc minime est opus
 In hac re adesse. nam olim soli credidi
 Ea me abstinuisse in principio cum data est,
 Vereor si clamorem eius hic crebro exaudiat,
 Ne parturire eam intelligat. aliquo mihi est
 Hinc ablegandus, dum parit Philomena.

An uolunt Post
 de e aduocato, dicitur
 plures accipere qd mag
 placet 170 uocari qd
 quod ad alio uocari et
 pluresq; aduocari
 Post sententia dicitur

Et ad quod publice
 dicitur qd mag
 tempore et publico
 publico a mente facti
 solent dicitur sine fide
 ne uera et dicitur

Quæ in t. l. a. in
 de e. l. a. in t. l. a. in
 magis fidei et libel
 et magis in
 nullo et in t. l. a. in

*Parmeno lenius impediens de nauigationis vnaq[ue] stantia de Sosia fortassis. Postea a Pamphilo uolens
Colliu[m] munitur.*

Sue uerba Sopham
de uite uarijs questib[us]
quod uideatur

HECYRAE

PARMENO, SOSIA. PAMPHILVS. C Senarii.

In tu tibi hoc incomodū euenisse iter? So.

a Non hercle Parmeno uerbis dici potest
Tantum, q̄ re ipsa nauigare incommodumst.

Est anacolutor

*Uel si inueniatur, etiam
tamquam propositio sit.
ad. quoniam ut in p.
et illius uerbis sine
bina ad p[ar]te[m] quibus
et illius uerbis sine
et apud hoc uerbis
intendat.*

Par. Ita ne est? So. O fortunate, nescis quid mali

Præterieris, qui nunq̄ es ingressus mare.

Nam alias ut omittam miseras, unam hanc uide,

Dies tringinta, aut plus eo, in nauī sui,

Cum interea semper mortem expectabam miser.

Insehallimus

*uulgari. Cato uideat
quod dicit antea p[ar]te[m]
paradoxi se p[ar]te[m] hanc
dicit s[er]uare p[ar]te[m] hanc
paradoxi qui n[on] uideat
et illius uerbis sine
et illius uerbis sine
et illius uerbis sine*

Ita usq̄ ad uorsa tempestate usi sumus.

Par. Odiosum. So. Haud clam me est, deniq̄ hercle affugerim.

Potius q̄ redeam, si eo nihil redeundum sciam.

Conuenit ad ellipsin

Par. Olim te quidem causā impellebant leues,

Quod nunc minitare facere, ut faceres Sosia.

Sed Pamphilum ipsum uideo stare ante hostium.

Ite intro, ego hunc adibo, si quid me uelit.

Iam peregit ad alia

Here etiā tu nūc hīc stas? Pam. ego quidē te expecto. Pam. qd est?

Pam. In arcem trāscursio opus est. Par. Cui homini? Pam. tibi. Par.

In arcem? quid eo? Pam. Callidemidem hospitem

Myconium: qui mecum una aduestus est: conueni. Par.

Quis est uis

*et uoluntas de quibus
et illius uerbis sine
et illius uerbis sine*

Perii, Vouisse hunc dicam, si saluus domū

Redisset unq̄, ut me ambulando rumperet. Pam.

Quid cessas? Par. Quid uis dicam? an cōueniam modo? Pam.

Immo quod constitui me hodie conuenturum cum

Non posse, ne me frustra illic expectet, uola. Par.

Expunxit optime

*quod quod optime
et illius uerbis sine
et illius uerbis sine*

At non noui hominis faciem. Pam. At faciam ut noueris,

Magnus, rubicundus, crispus, crassus, cæsius.

Plus color leuatur

*et illius uerbis sine
et illius uerbis sine
et illius uerbis sine*

*Ulam hi dicuntur
ingressi mare qui ueni
yoni sic ueni
ofra forni. Quod arc
uapit uariare per
Paradoxi p[ar]te[m]*

*Est curio
et illius uerbis sine
et illius uerbis sine*

*Pam. Cadat
Quid si ne
Pam. Man
Pam. Ille a
Quo pacto
Sue gnati
Quod pot
Nam me p
Oportet a
Video, hor
LACH
d
Pam. Certū
La. Ius est
La. Gnate n
Atq̄ adeo
La. Adueni
Cōforin
Fuit dum
Sibi uero h
Tum tu ig
Quicquid
Nam illum
Ille requi*

Par. Cadaverosa facies, Dii illum perduint.
 Quid si nō ueniet, maneam ne usq; ad uesperum?
 Pam. Maneto, curre. Par. Non queo, ita defessus sum.
 Pam. Ille abiit, quid agam infœlix? prorsus nescio
 Quo pacto hoc celem, quod me orauit Myrrha,
 Sux gnatum partum. nam me miseret mulieris.
 Quod poterō faciā, tamen ut pietatem colam.
 Nam me parenti potius, q̄ amori obsequi
 Oportet, at at ecum Phidippum & patrem
 Video, horsum pergunt, quid dicā hisce incertus sum.

Valadente Paruicome
fermo per seum legimus Pampulib

LACHES. PHIDIPPVS. PAMPILVS.

COſonarii, Senarii, & Trochaici admixti.
 Ixtip dudum dixisse illam se expectare filium? Ph.

Factū. La. uenisse aiūt, redeat. Pā. quā causā dicā patri?
 Quā ob rē nō reducā nescio. La. quē ego hic audiui loq̄

Hademus egi de
partis cognatione co
q̄ alio ad nō in
quod d. ex quo q̄
est. q̄ indiget
esse q̄ quod que
Pamphili ut q̄
hanc cogit possit
q̄ q̄ q̄ q̄ q̄ q̄
q̄ q̄ q̄ q̄ q̄ q̄
q̄ q̄ q̄ q̄ q̄ q̄
q̄ q̄ q̄ q̄ q̄ q̄

Pam. Certū obfirmare est uia, me quā decreui persequi.
 La. Ipsus est, de quo hoc agebā tecum. Pam. Salue mi pater.

La. Gnate mi salue Ph. Bene factū te aduenisse Pamphile,
 Atq; a deo quod maximūst, saluom atq; ualidum. Pam. Creditur.

La. Aduenis modo? Pā. Admodum. La. Cedo, quid reliq̄ Phania
 Cōsobrinus noster? Pam. Sane hercle hō uoluptati obsequens

Conobrinus enim
sed dicit quod q̄
sum et illi h̄ q̄
uolunt dicit qui
et sic et forte uel
contra.

Fuit dum uixit, & q̄ sic sunt, haud multum heredem adiuuant.
 Sibi uero hanc laudem reliquit, uixit, dum uixit, bene. La.

Tum tu igit̄ nihil attulisti huc plus una sententia? Pā.
 Quicquid est, id quod reliquit pfuit. La. Immo obfuit.

Moxey hominum
autem q̄ q̄ q̄ q̄
q̄ q̄ q̄ q̄ q̄ q̄
q̄ q̄ q̄ q̄ q̄ q̄
q̄ q̄ q̄ q̄ q̄ q̄
q̄ q̄ q̄ q̄ q̄ q̄

Nam illum uiuū, & saluū uellē. Ph. Impune optare istuc licet.
 Ille reuiuifcet iam nunq̄, & tamen utrum malis scio. La.

Sii

HECYRAE

Laches hoc dicit
ad Phidipponem loquitur

Heri Philomenam ad se accerui hic iussit, dic iussisse te. Ph.

Noli fodere latus, iussi. La. Sed iam remittet eam. Ph. scilicet. Pa.

Omnem rem scio, ut sit gesta, adueniens audiui omnia. La.

At istos inuidos Dii perdant, qui hæc libenter nunciant. Pa.

Ego scio me cauisse, ne ulla merito contumelia

Fieri a uobis posset, idq; si nunc memorare hic uelim

Quam fideli animo & benigno in illam, & clementi sui,

Vere possim, ni te ex ipsa id magis uelim resciscere.

Namq; eo pacto maxime apud te meo erit ingenio fides,

Argumentum est hoc

Cum illa quæ nunc in me iniqua est, æquæ de me dixerit.

Argumentum est hoc
non oportet esse
fines arguendum
locus ad quod bene
laudem peruenit

Neg; culpa hoc euenisse dissidium mea, id testor deos.

Sed quædo sese indignam deputat matri meæ,

Cui concedat, cuiusq; mores toleret sua modestia,

Neg; alio pacto componi potest inter eas gratia,

Argumentum est hoc
dilectio
sue collige quod facit
tunc sit

Segreganda, aut mater est a me Phidippe, aut Philomena.

Nunc me pietas matris potius commodū suadet sequi. La.

Pamphile ad aures haud inuito sermo mihi accessit tuus.

Cum post putasse omnes res te præ parente intelligo.

Verum uide ne impulsus ira prauè insistas Pamphile. Pam.

Cuius honoribus
augere orationem lo
quor in plurali
numero.

Quibus iris impulsus nunc in illam iniquus sum?

Quæ nunq; quicq; erga me commeritasti pater?

Quod nollem, & saepe quod uellem meritam scio,

Amoq; & laudo, & uehementer desydero.

Nam fuisse erga me miro ingenio expertus sum,

Illiq; exopto ut reliquam uitam exigat

Cum eo uiro, me qui sit fortunatior.

Est argumentum in a qua

Quandoquidem illam a me distrahit necessitas. Ph.

ACT
Tibi id in
Iube illam
Matris seru
Mane inq;
Dixit phid
Quam ob r
Non credidi
Ite nunc is
Sic ut ueli
Sin alio est
Ecce autem
Præcontam
Decedet iam
Quia paulu
Sublati ani
Deliberetq;
Nelit ne an
Phidippe ad
Postremo i
Quando n
Quæ dico
Aduxorem
Atq; in cam

Tibi id in manu est ne fiat. La. si sanus es satis,
 Iube illam redire. Pam. non est consilium pater.
 Matris seruido commodis. La. quo abis? mane
 Mane inq, quo abis? Ph. quæ hæc est pertinacia? La.
 Dixi phidippe hanc rem ægre laturum esse cum
 Quam ob rem te orabam, ut filiam remitteres. Ph.
 Non credidi ædepol adeo inhumanum fore.
 Ita nunc is sibi me supplicaturum putat,
 Si est ut uelit reducere uxorem, licet.
 Sin alio est animo renumeret dotem, huc eat. La.
 Ecce autem tu quoq; proterue iracundus es. Ph.
 Percontumax redisti huc nobis Pamphile? La.
 Decedet iam ira hæc, & si merito iratus est. Ph.
 Quia paululum uobis accessit pecunia
 Sublati animi adsunt. La. etiam mecum litigas? Ph.
 Deliberetq; renuntietq; hodie mihi
 Velit ne an non, ut alii, si huic non sit, fiet. La.
 Phidippe ades, audi paucis, abiit, quid meas
 Postremo inter se transigant ipsi ut lubet,
 Quando nec gnatus, neq; hic mihi quicq; obtemperant.
 Quæ dico peruipeunt, porto hoc iurgium
 Ad uxorem, cuius sunt hæc consilio omnia.
 Atq; in eam hoc omne quod mihi ægre est, cuomam.

*Contumax dicitur ille qui per
 timens, sed non obediens est et per
 tu in contemptu a quo contumacia in
 obediencia et contumacia prouenit
 Proprie tu apud in ista parte dicitur
 de qui uultus edere appetit uel
 no pro pulis qd hodie propter qd
 fellitur hinc etiam proferunt se
 proce comit et hoc contumacia in
 omni uis pueris.*

*Iurgium est dissensio inter amicos.
 et benedictio illis uis uis uis uis*

ACTVS QVARTVS.

MYRRHINA. PHIDIPPVS.

Trimetri, Tetrametri, & duo Dimetri,

Etii, qd agam? quo me uortâ? qd meo uiro respõdebo

*Locus iste in dilap
 quæda dicitur causa
 in uersum etiam se
 et Phid. Pam: ipse
 dicitur dicitur dicitur*

*sub pauca propterea dicitur in dicitur et ipse dicitur
 dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur*